

Marek Šulc

Každý svého štěstí strůjcem...?

Kategorie B

8. ročník

14 let

ZŠ Vyškov, Nádražní 5, 682 01

Mgr. Halina Rumpelová

517 325 826

rumpelov@centrum.cz

Každý svého štěstí strůjcem...?

Večer jsem se pohodlně usadil u televize a těšil se, že si po namáhavém a dlouhém dni konečně vydechnu. Právě běžely televizní noviny. Můj zrak i sluch se zaměřil na další nešťastnou událost odehrávající se na Ukrajině. Útok na linkový autobus skončil smrtí jedenácti cestujících. Zemřeli zcela nevinní lidé. To mě donutilo přemýšlet. Za co zaplatili tu nejvyšší daň, svůj vlastní život? Šlo o úplně obyčejné lidi, v jejichž situaci jsem se mohl ocitnout i já sám. Měl jsem jen více štěstí než oni.

Známé pořekadlo tvrdí: „Každý je svého štěstí strůjcem“. Jistě je na tom hodně pravdy, ale ne vždy můžeme štěstí ovlivnit. Je rozdíl, zda se dítě narodí do rodiny, která ho miluje a s láskou o něho pečuje, nebo je nechtěné a v lepším případě skončí v dětském domově. I toto dítě může dosáhnout svého štěstí, avšak bude ho to stát mnohem více úsilí. Je to „fér“? Rozdává štěstí každému stejným dílem?

Časně ráno mi zazvoní budík a já musím vyskočit z vyhřáté postele a pospíchat na autobus, abych včas dorazil do školy. V tu chvíli si příliš šťastně nepřipadám. Ale když se nad tím hlouběji zamyslím, Jan Ámos Komenský měl pravdu, vzdělání je také krokem ke štěstí. Na vlastní kůži jsem se přesvědčil, že mi škola pomáhá i v praktickém životě. Už několik let se učím anglicky a svou znalost jsem mohl využít na prázdninách v Německu. Potkal jsem zde svého oblíbeného filmového hrdinu a chtěl jsem se s ním vyfotografovat. Díky znalosti angličtiny jsem se s ním mohl domluvit a teď můj pokoj zdobí společná fotografie.

Chodit do školy a učit se novým věcem je pro nás naprostou samozřejmostí. Ovšem ve všech zemích tomu tak není. Například africké děti by školu rády navštěvovaly, ale ne vždy je jim to umožněno. Rodiny jsou chudé, na vzdělání nemají peníze, a aby se užívaly, už i malé děti musí denně pracovat. Naštěstí jejich osud není všem lhostejný. Myslím si, že například projekt adopce dětí na dálku je skvělý nápad. Adoptivní rodič si vybere africké dítě a svými finančními příspěvky mu zajišťuje vzdělání a tím i lepší budoucnost.

Domnívám se, že společenský život je pro pocit štěstí také velmi důležitý. I kdybych měl neomezené finanční možnosti, žil v luxusní vile a mohl bych si pořídit, na co si jen vzpomenu, nebyl bych šťastný, pokud bych to neměl s kým sdílet. Bez rodiny a kamarádů nejsme nic. Není nad pocit vědomí, že na mě doma čeká někdo, komu na mně záleží a dokáže mě i přes mé nedostatky mít opravdu rád. Také volný čas strávený se svými kamarády mi přináší radost. Člověk by se měl umět radovat i z maličkostí, ty dokáží rozzářit i zdánlivě všední den.

Třetí pilíř ke štěstí Jana Ámose je náboženství. I on sám trpěl pro svou víru. Dokonce byl vyhnán z vlasti. Dnes už máme svobodu náboženství. Ale stejně jako v historii dochází i nyní k závažným sporům kvůli rozdílnému náboženství. Dokonce mohou vyústit ve válečný konflikt. Tím trpí nevinní lidé. Nikdo by neměl chtít dosáhnout štěstí na úkor toho druhého.

Tak jako se střídá příliv a odliv, střídají se šťastné dny s těmi méně šťastnými. Štěstí nelze oddělit od neštěstí. Nastanou i temnější chvíle a potká nás smůla. Stačí, když jsme ve špatný čas na špatném místě. Třeba když se staneme účastníky dopravní nehody. Může se nám vážně poškodit zdraví. V tu chvíli se náš žebříček hodnot změní. Zdraví, které jsme doposud tolik opomíjeli, se posune na první místo.

Naše cíle se časem mění. Malému dítěti stačí ke štěstí starostliví rodiče a spousta hraček. Poté si začne hledat kamarády, přátelství. Většinou si chce založit rodinu, potřebuje dobrou práci, aby se o ni postaral. Pro staré lidi je nejdůležitější pevné zdraví a radost z vnoučat. To mohu potvrdit z vlastní zkušenosti. Žije s námi dědeček, který už nemůže chodit. Svět sleduje už jen prostřednictvím televizní obrazovky. Vždy se těší, až přijdu domů a povím mu, co jsem za celý den zažil. Vidím, jak nadšeně hltá slovo za slovem a jeho tvář rozjasní úsměv. V tu chvíli zaplaví pocit štěstí i mě. Mé srdce poskočí radostí, když vidím šťastné ty, které mám rád.

Nemůžeme si myslet, že vše půjde přesně podle našich plánů. Život nám vždy postaví do cesty nějaké překážky. Je jen na nás, jak se s nimi vyrovnáme, jestli dokážeme vstát a jít dál. O své štěstí se musíme přičinit. Je třeba pomaloučku skládat kamínek ke kamínku, dokud nevybudujeme nedobytný hrad, ve kterém sídlí naše štěstí.